

Dpłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

ILUSTROWANA

REPUBLIKA

Rok XIII.

LÓDZ. WTOREK, 7 STYCZNIA 1936 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

№ 6

Tragiczna katastrofa na ślizgawce przy ulicy Rzgowskiej

Na stawie Zimmermana załamał się lód, przyczem kilkanaścioro dzieci wpadło do wody. — Straszne sceny na miejscu katastrofy

Do tej pory wydobyto zwłoki 11-letniej dziewczynki. — Na dnie stawu znajdują się prawdopodobnie liczne ofiary.

(kg.) Na zamrzniętym stawie, położonym na końcu ulicy Rzgowskiej, już za granicami miasta, wydarzył się wczoraj w godzinach popołudniowych tragiczny wypadek, który tylko dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności nie pociągnął za sobą śmierci kilkanaściora dzieci.

Staw ten, należący do Zimmermana jest ulubionym miejscem zabaw dzieci okolicznych mieszkańców, które w porze zimowej schodzą się tu, aby ślizgać się na lodzie.

Dozorca stawu, Władysław Król, ostrzegł wczoraj dzieci, **ABY NIE WCHODZIŁY NA LÓD**, gdyż jest on zbyt cieńki i może się załamać. Podobnych przestróg udzielił dzieciom dzierżawca stawu — Jan Stachowski, który wyrębuje lód i odsprzedaje go na mieście.

Mimo tych przestróg wczoraj około godz. 4-iej po południu nad staw przyszedło kilkanaścioro dzieci z tyżkami i kozykami z chwilowej nieobecności dozorcę poczęło ślizgać się na lodzie.

W ślady ich poszli małżonkowie Zakrzewscy, mieszkający przy ul. Rzgowskiej.

Nagle cienka powłoka lodu załamała się z trzaskiem i wszyscy ślizgający się wpadli do lodowatej wody.

NIESZCZĘŚLIWE DZIECI POCZĘŁY TONAĆ. Krzyki ich ustyszeli przypadkowi przechodnie tej opustoszałej zazwyczaj ulicy i zaalarmowali mieszkańców sąsiednich domów pośpieszyli tonącym z pomocą.

Pierwsi wyratowali się Zakrzewscy i niezwłocznie poczęli pomagać w ratowaniu dzieci, z których większość skryła się pod wodą. Akcja była bardzo utrudniona, gdyż

LÓD GROZIŁ DALSZYM ZAŁAMANIEM SIE. I trzeba było zachowywać wszelkie środki ostrożności.

Z wielkim trudem udało się napóć żywe dzieci wyciągnąć z wody i przy zastosowaniu sztucznego oddychania przywrócić je do przytomności.

W międzyczasie na miejsce tragicznego wypadku przybyła karetka pogotowia miejskiego oraz IV oddział straży ogniowej. Lekarz pogotowia, dr. Frank, zajął się cuceniem wyciągniętych z wody a strażacy wsiadli na łódki i przy pomocy bosaków poczęli przeszukiwać dno głębokiego stawu.

POSZUKUJĄC POZOSTAŁYCH OFIAR niefortunnej jazdy na lodzie.

Tymczasem wiadomość o załamaniu się lodu i wpadnięciu dzieci do wody obiegła lotem błyskawicy cała dzielnica chojeńska, wywołując wśród rodziców wielkie przerażenie, gdyż niewiadomo było dokładnie ile dzieci ślizgało się po stawie.

Po kilku minutach na brzegu zgromadził się tłum lamentujących i skonygnowana policja z trudem tylko mogła utrzymać porządek, gdyż wiele osób **CHCIAŁO RZUCIĆ SIĘ DO STAWU, ABY ODSZUKAĆ SWY DZIECI.**

Po dłuższych poszukiwa-

niach strażacy wywieśli na brzeg zwłoki 11-letniej Sabiny Cieślakowskiej, córki kowala, zamieszkałego przy ulicy Rzgowskiej 191.

Poszukiwania trwały do późnego wieczora, gdyż nie można było stwier-

dzić, czy wszystkie dzieci wyciągnięto z wody. Policja poleciła rodzicom, którym dzieci nie wrócą na noc do domu, zgłosić się dziś do posterunku policyjnego na Chojnach.

W ten sposób będzie można ściśle

określić liczbę ofiar.

Wypadek powyższy wywołał wstrząsające wrażenie w całym mieście, tembardziej, że według kursujących pogłosek, kilkanaścioro dzieci miało ponieść śmierć w wodzie.

Sowiecko-francuski układ handlowy

podpisany wczoraj w Paryżu. — Sowiety poczynią zamówienia w przemyśle francuskim

Wielka pożyczka francuska dla Sowietów

Paryż, 6 stycznia. (PAT) Minister handlu Georges Bonnet oraz ambasador Z. S. R. R. Potiomkin podpisali francusko - sowiecki układ handlowy, który wchodzi w życie z dniem jutrzejszym.

Nowy układ wnosi pewne zmiany do układu z dnia 11 stycznia 1934 r., który zostaje zasadniczo wznowiony. M. in. Z. S. R. R. zobowiązuje się do placenia gotówką za obstalunki, poczynione w przemyśle francuskim. Z drugiej stro-

ny, wysokość obstalunków będzie bardziej sprecyzowana na okres całoroczny i będzie mniej więcej odpowiadać wartości importu sowieckiego do Francji. Bilans będzie ustalany co pół roku i wówczas będą dokonywane niezbędne wyrównania.

Wybory nowego akademika — bez rezultatu

Zadna kandydatura nie uzyskała wymaganej ilości głosów

Warszawa, 6 stycznia. (PAT) W dniu 6 stycznia 1936 roku odbyło się zebranie Polskiej Akademii Literatury poświęcone wyborom nowego akademika literatury na miejsce s. p. Piotra Chojnowskiego.

W zebraniu wzięli udział: prezes Wacław Sieroszewski, wiceprezes Leopold Staff, sekretarz generalny Juliusz Kaden-Bandrowski, oraz akademicy literatury: Wacław Berent, Karol Irzykowski, Juliusz Kleiner, Bolesław Leśmian, Zofia Nałkowska, Zenon Mariam-Przesmycki, Wincenty Rzymowski, Jerzy Szaniawski, Tadeusz Zieliński i Ta-

deusz Boy-Zeleński. Po przedstawieniu przez poszczególnych akademików literatury amotywowanych kandydatur na piśmie przeprowadzono dwa kolejne głosowania przewidziane w par. 23 regulaminu Polskiej Akademii Literatury z dnia 10 lutego 1935 roku (Dziennik Urzędowy Min. W. R. i O. P. Nr. 2 z roku 1935).

Ponieważ żadna kandydatura nie uzyskała wymaganej regiminem trzy czwarte głosów obecnych akademików literatury, uroczone wybory w myśl par. 23 regulaminu u. jedyn miesiąc.

Wyścig zbrojeń na morzu

Niemcy i Anglja rozbudowują flotę

Wilhelmshafen, 6 stycznia. (PAT) Pancernik „Admiral von Spee” powiększył szereg niemieckiej marynarki wojennej, wyporność 10.000 ton. Jest on trzecim z serii krążowników „kieszonkowych”, których budowa była przewidziana przed 16 marca 1935 roku, kiedy to Niemcy wypowiedziały klauzule wojskowe traktatu wersalskiego.

widują również analogiczne rozszerzenie stoczni w Portsmouth.

Londyn, 6 stycznia. (PAT) Wznowiła dziś obrady konferencja morska.

Tokio, 6 stycznia. (PAT) Prasa japońska obawia się zerwania konferencji morskiej w Londynie. Reprezentant ministerstwa spraw zagranicznych oświadczył jednak, że Japonja pragnie dalszej wymiany zdań z reprezentantami innych mocarstw morskich w sprawie ustalenia przedewszystkiem wspólnej górnej granicy zbrojeń oraz w sprawie ilościowego i jakościowego ich ograniczenia.

Transporty wojsk angielskich do Aleksandrii

Dwa wielkie statki zamienione na transportowce

Rzym, 6 stycznia. (PAT) Prasa donosi z Londynu, że rząd angielski przekształcił ostatnio dwa transatlantyki „California” i „Van Dyck” na okręty transportowe, które

przewożą do Aleksandrii wojsko i czołgi. W najbliższym czasie wraz z transportami pływaceni na okręcie „Scytinia” przybędzie do Aleksandrii 7-8 tysięcy wojska.

Paryż, 6 stycznia.

(PAT) Havas donosi: Z okazji układu francusko - sowieckiego powstała kwestja pożyczki w kwocie 800 milionów fr., której Francja ewentualnie udzieliłaby Z. S. R. R. Uważają, że tego rodzaju operacje istotnie studują obecnie poszczególne resorty ministerjalne, ograniczając się narazie do zebrania elementów natury informacyjnej. Jedyne gabinet jako całość mógłby powziąć decyzję w sprawie mającej charakter handlowy, finansowy i dyplomatyczny.

Można przypuszczać, że Laval, minister finansów Regnier oraz minister handlu Bonnet rozpatrzą powyższe zagadnienie na najbliższym posiedzeniu rady ministrów, które sprawę tę zadecyduje.

Paryż, 6 stycznia.

(PAT) Podając wiadomość o możliwości przyznania kredytów w wysokości 800 milionów franków dla Z. S. R. R. „Information” twierdzi, iż kredyty te zostałyby udzielone w dwóch transzach a mianowicie 300 milionów w roku 1936 i 500 milionów w roku 1937.

Kredyty te miałyby służyć na pokrycie należności za dostawy francuskie dla Z. S. R. R. w ciągu najbliższych lat. Na rynku finansowym zachowują dużą powściągliwość, powstrzymując się od komentowania tej sprawy. Podobne stanowisko zajmują również instytucje gospodarcze, które zostały o tem poinformowane.

Wielkie manewry morskie w Ameryce

z udziałem 50 okrętów

Nowy Jork, 6 stycznia. (PAT) W bazie morskiej San Pedro (Kalifornia) skoncentrowano 50 okrętów wojennych i 400 samolotów. Dziś rozpoczynają się wielkie manewry morskie pod dowództwem admirała Reeves. Manewry potrwać 3 doby i będą otoczone największą tajemnicą.

„LA CITTA UNIVERSITARIA”

W Rzymie wzniesiono kompleks gmachów, w których mieścić się będą wszystkie wyższe uczelnie. — Jest to ostatni wyraz sztuki i techniki budowlanej

Rzym, w grudniu 1935.

Mieszkańcy dzisiejszych Włoch przyzwyczaili się już potrosze do tego, że rok rocznie coraz to nowe wspaniałe budowle użyteczności publicznej wyrastają niby grzyby po deszczu.

Tam gdzie przed trzema laty jeszcze rozciągały się rozległe, zaniedbane tereny porośnięte mizerną trawką i pozarzucone wszelkiego rodzaju rupieciami, wznosi się dziś kompleks betonowych budynków poświęconych nauce, komiks trafia z racji swych rozmiarów określony mianem „Città Universitaria” t. zn. „Miasto Uniwersyteckie”.

Miasto to składające się z 20 różnej wielkości gmachów pokrywa obszar o powierzchni 215 tys. qm, z czego 40 tysięcy qm pod dachem. Koszt budowy wyniósł

OKOŁO 100 MILJONÓW LIRÓW.

Już tych kilka cyfr daje pewne wyobrażenie o rozmachu, z jakim przeprowadzono ten wielki plan mający na celu koncentrację życia naukowego stolicy Włoch. Dotychczas bowiem, mimo znaczenia uniwersytetu rzymskiego, większość fakultetów porzucana była po mieście i „mieszkała kątem”: medycyna przy poliklinice, prawo i filozofia w pięknej lecz nieco prymitywnej urzędowej budowl dawnego klasztoru, fizyka i matematyka przy różnych instytucjach, których sale zupełnie nie odpowiadały wymogom nowoczesnego nauczania.

Teraz zato już nie każdy fakultet, lecz każda oddzielna gałąź wiedzy posiada własną siedzibę przystosowaną idealnie do jej specyficznych potrzeb.

Szczególnie podziwu godną jest

SALA OPERACYJNA

kliniki ortopedycznej pokryta szklana kopuła, w której rozmieszczone są reflektory dające światło nie różniące się w niczym od światła dziennego. Sala ta posiada specjalną bezpośrednio połączoną stołem operacyjnym umieszczoną galerię dla studentów, którzy w ten sposób mogą przyglądać się operacji nie przeszkadzając profesorowi, a jednocześnie nie tracąc ani na chwilę możliwości dokładnej obserwacji. Niemniej ciekawe są sale eksperymentalne Instytutu Fizyki, izolowane absolutnie przeciw jakimkolwiek wstrząsów i temperatury zewnętrznej, tak że przeprowadzane w nich doświadczenia dają rezultaty o idealnej wprost ścisłości. Wielce śmiała jest również struktura architektoniczna Instytutu Matematyki, którego forma zewnętrzna jest całkowicie uzależniona od wymagań natury akustycznej czterech ogromnych w formie wachlarza zbudowanych i położonych jedna nad drugą, sal wykładowych.

Z punktu widzenia architektonicznego całe przedsięwzięcie wzniesienia „miasta uniwersyteckiego” przedstawia się jako nadzwyczaj

CEKAWY EKSPERYMENT.

Sławy architekt Piacentini bowiem, któremu powierzono to wielkie zadanie, wziął do pomocy szereg wybitnych współpracowników, wyznaczając każdemu z nich do opracowania jeden budynek i pozostawiając każdemu swobodę stosowania własnego stylu, pod jednym warunkiem uwzględnienia harmonijnej całości nawiązanej przez samego Piacentini-ego. Wynik był wręcz świetny! — Rozrzucone symetrycznie wśród zieleni rozległych trawników i klombów gmachy — choć we wszystkich dominuje żelbeton i szkło — nie nęży oka swą jednostajnością! — Z każdego z nich przebiega bowiem jakaś indywidualna koncepcja danego architekta wyodrębniająca jego dzieło z jednolitej całości, która mieni się zresztą całą skalą różnych barw, poczynając od śnieżnej białości gładkich fasad, poprzez żółtawe i czerwone odcienie półmatowego marmuru, aż do jasnego brązu palonych cegieł.

Najokazalsza, położona w samym centrum budowla, której front ciągnie się na przestrzeni 200 metrów — to

DZIEŁO PIACENTINI-EGO.

Mieści ona rektorat, główną bibliotekę oraz salę przeznaczoną na zebrania i

uroczystości, tak zwaną „Aula Magna”, która wywiera imponujące wrażenie nie tylko dzięki swym rozmiarom (3000 miejsc!), lecz również dzięki swemu nawskroś nowoczesnemu urządzeniu. Niema tu zbytecznego przepychu, lecz każdy szczegół wnętrza jest prosty, gustowny i tak obmyślany, by zapewnić widzom maximum wygody. Nie przesadzimy mówiąc, że niejedna opera miejska czy państwowa mogłaby pozazdrościć uniwersytetowi rzymskiemu tej sali!.

W skład „miasta uniwersyteckiego” wchodzi — oprócz instytutów naukowych — również rozmaite budynki pomocnicze. Do nich zaliczyć trzeba „dom studenta” mieszczący w sobie wielką studencką restaurację, sale do gry, czytelnice oraz nawet pokoje mieszkalne, dalej komfortowo urządzone „kluby profesorów” i wreszcie (jakże charakterystyczny szczegół — dla militaryzacji Włoch!) —

KOSZARY,

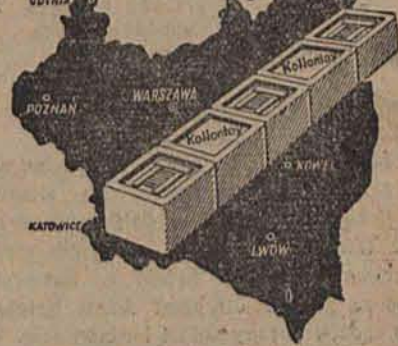
przeznaczone dla „Milicji Uniwersyteckiej” wraz z dużym placem na mustre i ćwiczenia wojskowe.

Na zakończenie wspomnieć należy o naśladowania godnym zarządzeniu

władz uniwersyteckich, w myśl którego „miasto uniwersyteckie” przed oddaniem go do użytku przez kilka dni stało otworem dla każdego, kto miał ochotę je zwiedzić. Skrzętnie z tego setki tysięcy (!), i to przeważnie ludzie z niższych i średnich sfer! Warto było patrzeć, jak w niedzielne popołudnie całe procesje przelewały się przez aleje i korytarze nowego miasta, z jaką ciekawością oglądały te przybytki nauki. Ludzie ci spędzający przeważnie swe życie w małych dusznych izdebkach, z podziwem i zadowoleniem chodzą po przestronnych salach, będących dla nich czemś pośrednim między kościołem a szpitalem, lecz bynajmniej nie są oniśmieleni tym nowym dla nich środowiskiem. Przeciwnie: siadają wygodnie na wszystkich pociągająco nowiutkich krzesłach i fotelach, nawet na ławkach i katedrach sal wykładowych, oglądają i kontrolują z miną znawców każdy przedmiot, kręcą tarczami napotkanych telefonów („Aha, jeszcze nie włączono!”) zapalają i gaszą światło podziwiając modne guzikowe kontakty, ba, próbują nawet... czy ubicacje należycie funkcjonują!

I nikt im tego wszystkiego nie zabra-

„Co kupuje cały kraj? ... Mydło z pralką „Kolkontay”

nia, żaden woźny się nie oburza, nie wybuchu opryskliwym „nie wolno!” — Bo ostatecznie za ich pieniądze przecie zbudowano ten pałac z tysiąca i jednej noccy! — Niechże więc mają poczucie, że te wszystkie cuda są naprawdę ich własnością! — Oto ważna i naśladowania godna zasada dla państw dążących nie tylko do hodowania poslušnych płatników podatków, lecz również do wychowania ofiarnych obywateli...

Dr. F. Wolman.

Porozumienie militarne anglo - francuskie wywołało konsternację w Niemczech. — Berlin chce przystąpić do układu dwóch mocarstw

Berlin, 6 stycznia

(Pat) Prasa niemiecka ze wzrastającą gwałtownością występuje przeciwko rzekomemu postanowieniu tajnego układu

du angielsko - francuskiego, przewidującego budowę angielskich baz lotniczych na północno - wschodnim odcinku granicy francuskiej. W artykule p. t.

Przed nowymi wyborami we Francji

Czy będzie utworzony blok lewicy?

Paryż, 6 stycznia.

(PAT) Sprawa daty przyszłych wyborów i warunków, w jakich będą się one odbywały, zajmuje coraz bardziej uwagę kół politycznych. Naogół panuje przekonanie, że termin wyborów do izby zostanie nieco przyspieszony. Premier Laval zamierza bowiem, jak twierdzi socjalistyczny „Populaire”, wystąpić w izbie z projektem wyznaczenia wyborów na koniec marca. Przedtem jednak szef rządu przeprowadza pewne rozmowy w celu uzyskania informacji co do stanowisk poszczególnych ugrupowań parlamentarnych. Jedną kwestią szczególnie niepokojącą ma premiera, a mianowicie stanowisko, jakie zajęłaby prawica wobec tego rodzaju propozycji. W każdym razie przyspieszenie wyborów zostanie jednak dobrze przyjęte przez socjalistów, którzy oddawna się już tego domagali.

O wiele ważniejszą od samej daty — podkreśla „L'Homme Libre” — jest jednak kwestja programu poszczególnych partji i ukształtowania się sojuszu

wyborczych. Chodzi mianowicie o to, czy raz jeszcze walka będzie się odbywać jedynie pod hasłem sojuszu wyborczych, bez troski o wyniki. Inaczej mówiąc, chodzi o to, czy partie umiarkowane w niektórych okręgach będą popierać przy drugim głosowaniu rady kół, a w innych będą ich zwalczać. Analogiczny problem nasuwa się również u radykałów, którzy mogą w niektórych okręgach korzystać z poparcia partji umiarkowanych, a w innych z sąsiadujących z nimi ugrupowań lewicowych. Te wszystkie ewentualności są możliwe przy dotychczasowym systemie ordynacji wyborczej. Należy jednak zadać sobie pytanie, czy jest jeszcze dość czasu na uchwalenie nowej ordynacji. Istotnym problemem jest zresztą nie zwycięstwo wyborcze, ale wytworzenie większości parlamentarnej, zdolnej do wyłonienia trwałego rządu. T. zaś można osiągnąć, gdy porozumienie nie będzie oparte nie na słowach i epitetach, ale na wspólnym programie.

Propaganda komunistyczna w Chinach

12 radiostacji komunistycznych wzdłuż granicy Mandżuko

Tokio, 6 stycznia.

(PAT) Wedle otrzymanych tu wiadomości Sowiety zainstalowały wzdłuż północnej i wschodniej granicy Mandżuko 12 radiostacji, które prowadzą planową propagandę komunistyczną w języku chińskim, japońskim i mandżurskim. Również w Chinach Północnych daje się zauważyć wzmocnienie propagandy komunistycznej, która ma finan-

sować nowoutworzone sowieckie towarzystwo finansowe w Tien-Tsinie. Kola wojskowe na Półwyspie Kwantuńskim i w Chinach Północnych wydały pierwsze zarządzenia represyjne w postaci wzmocnienia ochrony granicznej celem zapobieżenia próbom pogwałcenia granicy przez stronę sowiecką oraz zwalczania propagandy komunistycznej.

Grand Kino „Chińskie Morza”

wyświetla przy wypełnionej po brzegi widowni

Teatr Rozmaitości tel. 112-25

Dziś i codziennie, o godz. 9-iej wiecz. wspaniałe palestyńskie widowisko w jęz. żydowskim p. n.

KLIKZE
do REKLAM GAZETOWYCH, CENNIKÓW, PROSPEKTÓW, Złoty i kolorystyczny dla celów reklamowych, RYSUNKI, PROJEKTY REKLAMOWE WYKONANIA
TEL. 1172
Borkenhager 102
ŁÓDŹ, Piotrkowska 2

CLARK GABLE Pocz. o g. 4 p. p.
JEAN HARLOW Ceny miejsc
WALLACE BEERY zniżone od
LEWIS STONE 1.09

TEL-AWIW

WSZYSTKO co widzieliście dotychczas ZBLEDNIE wobec najwspanialszego arcydzieła niesamowitości i grozy. GABINET FIGUR WOSKOWYCH Pierwszy film w naturalnych kolorach już jutro w kinie „CASINO“

NATURALNA VICHY-CELESTINS JEST IDEALNA WODA STOŁOWA I KURACYJNA

Radjoprogram

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ POLSKIEGO RADJA. WTOREK, dnia 7 stycznia 1936 r. 6.30-6.33: Pieśń „Kiedy ranne wstają zoz...” 6.33-6.34: Pobudka do gimnastyki. 6.34-6.50: Gimnastyka. 6.50-7.50: Muzyka (płyty).

20.00-20.10 Pogadanka aktualna. 20.10-20.50 „Wesele miechowskie” — audycja regionalna z Krakowa. 20.50-21.00 Dziennik wieczorny. 21.00-21.05 Obrazki z Polski Współczesnej.

TEATR MIEJSKI. Dziś we wtorek, o godz. 7.30 wiecz. oraz w środę i czwartek o godz. 8.30 wiecz. przebrać Kirszona „Przedziwny stop”. Ceny znizone.

ŁÓDZKIE TEATRY POPULARNE (Ogrodowa 18). We wtorek, dnia 7 bm. i dni następných premiera doskonałej komedii w 3 akt. St. Kierdrzyńskiego p. t. „Oczy księżniczki Fathy” w reżyserji p. Mariana Bieleckiego.

TEATR ROZMAITOŚCI. Dziś, we wtorek, o godz. 9-cj wieczorem dane będzie wielkie widowisko palestyńskie cie szące się niebylewałem powodzeniem p. t. „Tel-Awiv”.

Z ŁÓDZKIEGO ŻYDOWSKIEGO TOWARZYSTWA OCHRONY KBOJET. Komisja Sędziowska Komitetu Wystawy p. n. „Opieka nad Dzieckiem i Młodzieżą w Łodzi i województwie łódzkim” przyznała Łódzkiemu Żydowskiemu Towarzystwu Ochrony Kobiet odznaczenie honorowe w formie Listu Pochwalnego za udział w Wystawie i dotychczasową działalność na polu opieki społecznej.

PO PRACY — DO „TABARINU”! Po pracy wszyscy udadzą się dziś do „Tabarinu”, aby wesoło spędzić czas i zapomnieć o codziennych kłopotach i troskach. Czeka nas ohochoza zabawa. Ujrzymy gosko naly program, którego sensacją jest Varia Laszka, znakomita śpiewaczka.

Dawid OJSTRACH laureat Międz. Konk. Skrzypc. im. H. Wieniawskiego oraz konkursów wszechświeckich. Bilety w cenie od 1,— zł sprzedaje kasa Filharmonji.

SALA FILHARMONJI — Telefon 213-84. GOŚĆ SOWIECKI W ŁODZI W środe, dnia 8 bm. o godz. 8,30 wiecz. Tylko jeden raz koncertują SOWIECKI fenomenalny skrzypek światowej sławy

EUROPA Raj na ziemi Najwesesza komedja wiedenska CASINO MANEWRY MIŁOSNE Ceny znacznie znizone! Na wszystkie miejsca i seanse od 1 zł. 09 gr.

Najpotężniejsze arcydzieło literatury rosyjskiej ZBRODNIA i KARAK Wkrótce na ekranie Kina „Europa” DOSTOJEWSKIEGO

Błądny rycerz oceanu Henryk Żeglarz — znakomity poprzednik Nansena, Amundsena i Byrda

Wśród legendarnych i historycznych postaci, pasjonujących wyobraźnię młodzieży w każdym ludzkim pokoleniu, jedno z czołowych miejsc zajmują postaci słynnych żeglarzy-odkrywców. Młodzieńcze marzenia o roli żeglarza-odkrywcy są stare jak świat i wiecznie aktualne, spotyka się w nich we wspólnym zrozumieniu młodzieńcza grecka z czasów Peryklesa z młodzieżą amerykańską z czasów Edisona.

swobodzeniu swego kraju spod jarzma bastylskiego, zorganizował on w roku 1415 wyprawę do Afryki, celem zdobycia Centy i wyzwolenia mnogich chrześcijan, jęczących w niewoli barbarzyńskiej, i zabrał ze sobą na tę wyprawę syna, aby go kształcić w rzemiośle wojennym. Czyny wojenne młodego Henryka były tak dzielne, że ojciec na polu walki pasował go na rycerza, a papież i cesarz Zygmunt zwrócili się do niego, powierzając mu dowództwo w swych armiach.

jąc imię tego małego kraju po całym świecie. Pewnym czynem Henryka było stworzenie w swej rezydencji wielkiego obserwatorium, pierwszego na ziemi portugalskiej, oraz uczelni, którą na zwałibyśmy dziś instytutem oceanograficznym, a w której nieliczni mnisi i laicy ramię w ramię pracowali nad rozszerzeniem ludzkiej wiedzy o oceanach.

roku 1418 zakończyła się odkryciem a następnie kolonizacją wyspy Madery.

A po tej pierwszej wyprawie szły jedna za drugą przez długie 40 lat, przy czym każda przynosiła jakieś nowe sukcesy i odkrycia, wytyczając nowe drogi morskie i wyrysowując na mapie świata coraz dalsze odcinki zachodniego wybrzeża Afryki, poprzez Przylądek Zielony, Sierra Leone i Senegal aż do Rio Grande. Całe życie Henryka Żeglarza to jedna wielka wyprawa morska, zapoczątkowana w roku 1418 a zakończona w listopadzie roku 1460 śmiercią nieustraszonego odkrywcę. Zmarł on w swej skalistej rezydencji portowej, zmarł bez potomnie, ale został po sobie uznany wśród których najslawniejsi: Pedro de Cintra, Fernas Gomez, Fernando Po i Barthelemy Diaz prowadzili dalej rozpoczęte przez niego dzieła, a ostatniemu z nich udało się dotrzeć aż do Przylądka Dobrej Nadziei i w ten sposób dokończyć dzieła odkrycia zachodniego brzegu afrykańskiego.

